

Αρ.ΣΕ: 1450-22

18 Μαρτίου 2022

Πρόεδρο
Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών

**Κοινοβουλευτική Επιτροπή
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών
Δευτέρα, 21 Μαρτίου 2022 και ώρα 10.00 π.μ.**

**Συζήτηση θεμάτων εγγραφέντων με τη διαδικασία του αυτεπαγγέλτου
(Κανονισμός 41Α):**

10.00 π.μ. – Β. Η πορεία εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.
(Αυτεπάγγελτη εξέταση έπειτα από εισήγηση των κ. Ειρήνης Χαραλαμπίδου, Γιώργου Κουκουμά, Άριστου Δαμιανού, Ρίτας Θεοδώρου Σούπερμαν και Αλεξάνδρας Ατταλίδου)
(21.1.2022)
(Αρ. Φακ. 23.04.039.049-2022)

Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, η ΣΕΠΚΒΟ σας ενημερώνει τ' ακόλουθα:

(α) Τις θέσεις των εμπλεκόμενων Υπουργείων/ Υπηρεσιών σχετικά με την υλοποίηση εκ μέρους τους των διατάξεων του περί της Πρόληψης και Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμο του 2021 (πορεία εφαρμογής, προβλήματα που εντοπίστηκαν, υποβολή στοιχείων/ στατιστικών).

Πορεία Εφαρμογής

Σπίτι της Γυναίκας (ΣΤΓ)

Το ΣΤΓ γυναίκας δημιουργήθηκε στα πλαίσια της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, ικανοποιεί το άρθρο 36 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021), καθώς και άλλους νόμους που σχετίζονται με θέματα ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά των γυναικών.

Η αρμόδια Τεχνική Επιτροπή για τη δημιουργία του "Σπιτιού της Γυναίκας" (ΣΤΓ) εργάστηκε υπό την προεδρία της ΣΕΠΚΒΟ, ως ο διορισμένος Συντονιστής όλων των ενεργειών για την υλοποίηση του ΣΤΓ, σύμφωνα με τις σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις (Αρ. Απόφασης 88.585/ ημερ.27.11.2019, καθώς και Αρ.Απόφασης 86.671/ ημερ.23.01.2019). Σύμφωνα με υπουργική απόφαση, τα υπουργεία Δικαιοσύνης & Δημόσιας Τάξεως, Υφυπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας και Υγείας, αποτελούν την Ad hoc Υπουργική Επιτροπή που εποπτεύει/ εγκρίνει τις εργασίες της αρμόδιας Τεχνικής Επιτροπής. Η διαχείριση του ΣΤΓ ανατέθηκε στο ΣΠΑΒΟ.

Το ΣΤΓ, από την 1^η Δεκεμβρίου 2020, λειτουργεί ως ένα διεπιστημονικό κέντρο, φιλικό προς τα θύματα βίας, όπου επαγγελματίες από διάφορες ειδικότητες και Κρατικούς Λειτουργούς, όπως Κλινικοί Ψυχολόγοι, Κοινωνικοί Λειτουργοί, ειδικά εκπαιδευμένα μέλη της Αστυνομίας, κ.ά., εργάζονται κάτω από την ίδια στέγη/ δομή για σκοπούς παροχής κατάλληλης στήριξης στα θύματα βίας και τις οικογένειές τους, με τρόπο που να προάγει τα δικαιώματα και το συμφέρον των θυμάτων και των μελών των οικογενειών τους. Στο ΣΤΓ έχουν πρόσβαση όλες οι γυναίκες και κορίτσια θύματα βίας με τα εξαρτώμενα παιδιά τους, χωρίς καμία διάκριση, συμπεριλαμβανομένων γυναικών μεταναστριών ή προσφύγων ανεξαρτήτως της μεταναστευτικής ή προσφυγικής τους κατάστασης και ιδιότητας.

Συγκεκριμένα, το ΣΤΓ σχεδιάστηκε για να παρέχει τις ακόλουθες υπηρεσίες:

- Λήψη μέτρων (που αφορούν το θύμα αλλά και το δράστη) για την άμεση προστασία και ασφάλεια του θύματος.
- Άμεση/ βραχεία ψυχολογική στήριξη και ενδεχόμενη παραπομπή στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας (ΟΚΥΠΥ)/ ΜΚΟ για μακροπρόθεσμη παρακολούθηση και θεραπεία.
- Κοινωνικο-οικονομική στήριξη (πρόσβαση σε επιδόματα, στέγαση, υπηρεσίες φροντίδας, παραπομπή σε υπηρεσίες επανένταξης στην αγορά εργασίας - π.χ. ΑΝΑΔ, Γραφείο Εργασίας).
- Ιατρική εξέταση για σωματική και σεξουαλική κακοποίηση και ενδεχόμενη παραπομπή σε ειδικούς ιατρούς του ΓεΣΥ για μακροχρόνια θεραπεία και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Στην περίπτωση σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκου γίνεται διασύνδεση με το Σπίτι του Παιδιού.
- Λήψη κατάθεσης του θύματος, καθώς και οπτικογραφημένης κατάθεσης από την Αστυνομία σε συνεργασία με τους αρμόδιους τοπικούς Αστυνομικούς Σταθμούς ή το ΤΑΕ.
- Υπηρεσίες παραπομπής ή/και συνοδείας – όποτε αυτό απαιτείται – σε χώρους φιλοξενίας, στην Αστυνομία, στο Δικαστήριο, σε Νοσοκομεία, Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας (ΟΚΥΠΥ), στις ΥΚΕ, στην Υπηρεσία Διαχείρισης Επιδομάτων Πρόνοιας, σε φορείς στήριξης και προστασίας παιδιών κτλ.
- Νομικές υπηρεσίες (από τη Νομική Υπηρεσία, καθώς και ιδιώτες δικηγόρους).

Οι Διαδικασίες Ά Φάσης λειτουργίας του ΣΤΓ ετοιμάστηκαν από την αρμόδια Τεχνική Επιτροπή και η ΣΕΠΚΒΟ που προέδρευε, τις υπέβαλε στην αρμόδια Ad hoc Υπουργική Επιτροπή για έγκριση προς

πιλοτική εφαρμογή (Αρ.ΣΕ: 1410-21 και ημερ.11 Μαρτίου 2021). Ωστόσο, από τότε εκκρεμεί η έγκριση τους.

Προβλήματα

Ανάγκη εποπτείας του ΣτΓ μέσα από Διυπηρεσιακή Ομάδα

Στις Διαδικασίες Α Φάσης λειτουργίας του ΣτΓ υπάρχουν δύο ομάδες οι οποίες έχουν εγκριθεί από την αρμόδια Τεχνική Επιτροπή, ως ακολούθως:

- Η Πολυθεματική Ομάδα (ΠΟ) λειτουργεί σε επίπεδο υποθέσεων στην οποία συμμετέχουν επαγγελματίες που χειρίζονται τις υπό συζήτηση υποθέσεις.
- Η Διυπηρεσιακή Ομάδα (ΔΟ) εκφράζει την κρατική συν-ευθύνη των υπηρεσιών και λειτουργεί σε επίπεδο εποπτείας των Διαδικασιών του ΣτΓ, διασφάλισης της κρατικής συστέγασης, καθώς και της διασύνδεσης των εμπλεκόμενων κρατικών υπηρεσιών με το ΣτΓ.

Ενώ είχε ολοκληρωθεί ο διορισμός των μελών της ΔΟ, και πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνάντηση γνωριμίας της ΔΟ, στις 18.02.2021, τα μέλη αποφάσισαν όπως ο Διαχειριστής (ΣΠΑΒΟ) ζητήσει από τη ΣΕΠΚΒΟ, να ετοιμάσει Όρους Εντολής της ΔΟ, με στόχο την αποτελεσματική λειτουργία της. Η ΣΕΠΚΒΟ, κατόπιν συνεννόησης με την Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ετοίμασε και υπέβαλε τους Όρους Εντολής της ΔΟ (Αρ.ΣΕ:1407-21 και ημερ.01.03.2021), στην αρμόδια Ad hoc Υπουργική Επιτροπή για προώθηση/ έγκριση τους στο Υπουργικό Συμβούλιο. Στάλθηκε και υπενθυμητική επιστολή (Αρ.ΣΕ:1419-21 και ημερ.12 Μαΐου 2021), τονίζοντας την επιτακτική ανάγκη του θέματος. Το ζήτημα, δυστυχώς, ακόμα εκκρεμεί, αφήνοντας το ΣτΓ εκτεθειμένο. Τονίζεται ότι, οι Διαδικασίες Α Φάσης λειτουργίας του ΣτΓ πρέπει να εγκριθούν από την Ad hoc Υπουργική Επιτροπή για πιλοτική εφαρμογή, ενώ οι Όροι Εντολής της ΔΟ πρέπει να εγκριθούν από το Υπουργικό Συμβούλιο για διασφάλιση της κρατικής ευθύνης των υπηρεσιών.

Διάκριση στην πρόσβαση θυμάτων

Σύμφωνα με την ενημέρωση που έδωσε η Αστυνομία στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών, 14 Φεβρουαρίου 2022, τα εξειδικευμένα Κλιμάκια Βίας της Αστυνομίας χειρίζονται μόνο υποθέσεις στα πλαίσια του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου του 2000 (Ν. 119(I)/2000). Συνεπώς, όλες οι υπόλοιπες υποθέσεις που εμπíπτουν στα πλαίσια του νέου νόμου της βίας κατά των γυναικών, καταλήγουν στους Τοπικούς Αστυνομικούς Σταθμούς ή στα ΤΑΕ. Συγκεκριμένα, οι υποθέσεις βιασμού εκτός οικογένειας τυγχάνουν χειρισμού στα ΤΑΕ και όχι στο ΣτΓ, δημιουργώντας έτσι δυο κατηγορίες θυμάτων βίας, και επαναθυματοποιώντας τα θύματα βιασμού τα οποία στερούνται τις υπηρεσίες του ΣτΓ. Η ΣΕΠΚΒΟ απευθύνθηκε επανειλημμένα για το θέμα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης & Δημόσιας Τάξεως, καθώς και την Αστυνομία, χωρίς οποιαδήποτε ανταπόκριση.

(β) Τις θέσεις κάθε ενδιαφερόμενου αναφορικά με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, τις εφαρμοζόμενες πρακτικές, την επικείμενη λειτουργία του Συντονιστικού Φορέα και τα όσα αναφέρονται στην έκθεση που υποβλήθηκε από την Δημοκρατία στην GREVIO.

Αδύνατη η πρόσβαση των θυμάτων στο δικαίωμα δωρεάν νομικής αρωγής βάσει του περί Νομικής Αρωγής Νόμου 2002 (Ν.165(Ι)/2002)

Σύμφωνα με το άρθρο 23 του Νόμου του 2021 (115(Ι)/2021), αναφέρονται τ' ακόλουθα:

Άρθρο 23 - Δικαίωμα σε νομική αρωγή

«Κάθε θύμα, ανεξαρτήτως της βούλησής του ή μη να συνεργαστεί με τις διωκτικές αρχές κατά την ποινική διαδικασία, έχει δικαίωμα άμεσης πρόσβασης σε νομική εκπροσώπηση σε αστική διαδικασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου, προς διεκδίκηση αποζημιώσεων από τον δράστη και, σε περίπτωση που δεν έχει επαρκείς πόρους, έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική αρωγή βάσει των διατάξεων του περί Νομικής Αρωγής Νόμου.»

Το άρθρο 23 είναι παντελώς μη εφαρμόσιμο. Αναφορικά με τη δωρεάν νομική αρωγή υπάρχει ανάγκη τροποποίησης του Περί Νομικής Αρωγής Νόμου του 2002 (Ν.165(Ι)/2002) για τα θύματα βίας. Συγκεκριμένα,

- Ανάγκη τροποποίησης του άρθρου 6Δ «*Νομική αρωγή σε θύματα εμπορίας ανθρώπων και σε παιδιά-θύματα άγρας για σεξουαλικούς σκοπούς, παιδικής πορνογραφίας, σεξουαλικής εκμετάλλευσης ή/και σεξουαλικής κακοποίησης*», ώστε πέρα από τα θύματα εμπορίας και τα παιδιά που υφίστανται σεξουαλική κακοποίηση, να συμπεριλάβει όλα τα θύματα βίας καθώς και όλες τις μορφές κακοποίησης παιδιών, ώστε να μην υπάρχει διάκριση στα θύματα.
- Το άρθρο 7 «*Αίτηση για παροχή δωρεάν νομικής αρωγής. Πιστοποιητικό*», συνδέει τα θύματα με τα οικονομικά κριτήρια που πρέπει να πληρούν με βάση κοινωνικοοικονομική έκθεση των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας (ΥΚΕ). Συνεπώς, η ιδιότητα του θύματος δεν εξασφαλίζει στην αιτήτρια αυτόματα νομική αρωγή ή δεν αποτελεί επιπλέον κριτήριο για εξασφάλιση νομικής αρωγής, με αποτέλεσμα το άρθρο 6Δ να μην προσφέρει κάποια χρησιμότητα ή πλεονέκτημα στα θύματα βίας.
- Ανάγκη όπως καθοριστούν συγκεκριμένα οικονομικά κριτήρια για να μειωθούν οι απορρίψεις των αιτήσεων από τους Δικαστές (π.χ. το ΕΕΕ, η τελευταία φορολογική δήλωση για τους κύπριους αιτητές, και η ετοιμασία έκθεσης από τις ΥΚΕ για τους αλλοδαπούς αιτητές).
- Χρειάζεται όπως καθοριστεί στο νόμο, συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο εξέτασης/ έγκρισης της Νομικής Αρωγής (π.χ. 3 μήνες) – τουλάχιστον για τα θύματα βίας που κινδυνεύουν και το έχουν άμεση ανάγκη.

Ανάγκη εναρμόνισης του περί Βίας στην Οικογένεια Νόμου του 2000 (Ν. 119(Ι)/2000) με το Νόμο του 2021 (115(Ι)/2021)

κυρίως αναφορικά με,

- τα μέλη της οικογένειας (άρθρο 2),
- την ενισχυτική μαρτυρία (άρθρο 16),
- τα διατάγματα (άρθρα 22-25)

Το προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού του υπόπτου είναι μη εφαρμόσιμο (άρθρο 32)

Λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας που χρειάζεται να εκδοθεί το εν λόγω διάταγμα, παυεί ν' αποτελεί εργαλείο άμεσης παροχής προστασίας των θυμάτων βίας.

Ανάγκη διασύνδεσης της βίας κατά των γυναικών με τα θέματα επιμέλειας των παιδιών

Στις 04.11.2019, τα συγκεκριμένα θέματα συζητήθηκαν στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών, στα πλαίσια της τροποποίησης του

άρθρου 18 του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990 (216/1990). Η ΣΕΠΚΒΟ συμμετείχε στην εν λόγω κοινοβουλευτική συνεδρία, όπου υπέβαλε δύο επιστολές (Αρ.ΣΕ:1336-19/ ημερ.01.11.2019¹ και Αρ.ΣΕ:1337-19/ ημερ.05.11.2019²), αναφέροντας ότι, βάσει της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης³, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Κυρωτικός Ν.243/90), της Γενικής Οδηγίας Αρ.35 της CEDAW, καθώς και της ανακοίνωσης της διεθνούς πλατφόρμας εμπειρογνομώνων στον τομέα της βίας κατά των γυναικών, η ΣΕΠΚΒΟ τόνισε ότι η τροποποίηση του άρθρου 18 του Ν.216/1990 θα πρέπει να συμπεριλάβει πρόνοιες που να συνδέουν τη βία κατά των γυναικών με τη διασφάλιση της αρχής του συμφέροντος του παιδιού, ειδικά όταν το παιδί διαμένει με τη μητέρα του.

Στις 29.03.2021, το θέμα συζητήθηκε ξανά στη Κοινοβουλευτική Επιτροπή Νομικών και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών & Γυναικών που συνεδρίασε εκτάκτως και από κοινού, αναφορικά με τον περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας Νόμο του 2021. Συγκεκριμένα, η συζήτηση αφορούσε το τότε άρθρο 12(3) (το οποίο κατέληξε ως άρθρο 13) ως ακολούθως:

Άρθρο 12 (3) - Επιπρόσθετες ποινές ή κυρώσεις κατά νομικών ή φυσικών προσώπων

Κατά την εκδίκαση υπόθεσης γονικής μέριμνα ανηλίκου σύμφωνα με των περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμων του 1990 έως 2008, το αρμόδιο Οικογενειακό Δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπόψη του περιστατικά βίας κατά γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας και να διασφαλίζει ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων γονικής μέριμνας συμπεριλαμβανομένης και της επικοινωνίας, δεν θέτει σε πραγματικό κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των ανηλίκων παιδιών.

Σκοπός του εν λόγω άρθρου ήταν να ικανοποιήσει το άρθρο 31 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης τ' οποίο αναφέρει τ' ακόλουθα:

Άρθρο 31– Κηδεμονία, δικαιώματα επικοινωνίας και ασφάλεια

2. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων επικοινωνίας ή κηδεμονίας δεν θέτει σε κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών.

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της για το θέμα (Αρ.ΣΕ: 1413-21 και ημερ.28.03.2021⁴), πρότεινε όπως οι λέξεις «δύναται να» και «πραγματικό» διαγραφούν διότι αποδυναμώνουν το σκοπό και το πνεύμα του εν λόγω άρθρου, και το απομακρύνουν από την υποχρέωση του δικαστηρίου να «διασφαλίσει» ότι η ασφάλεια του θύματος ή/και των παιδιών είναι πάνω από τα όποια δικαιώματα επικοινωνίας/κηδεμονίας του δράστη. Δυστυχώς, με έκπληξη διαπιστώσαμε στη συνέχεια ότι, τελικά το άρθρο 12 (3), αντί να τροποποιηθεί όπως είχε συμφωνηθεί πιο πάνω, αφαιρέθηκε εντελώς από το νομοσχέδιο, αφήνοντας την Κυπριακή Δημοκρατία εκτεθειμένη απέναντι στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης την οποία ενώ επικύρωσε, εντούτοις δεν συμπεριέλαβε στην εθνική νομοθεσία σχετική πρόνοια που να καλύπτει το άρθρο 31 της Σύμβασης.

Υποστηρικτικά/ θεραπευτικά μέτρα και αξιολόγηση παραβάτη (Άρθρα 45 και 46)

Τα Άρθρα 45 και 46 δεν πρέπει να αποτελούν ελαφρυντικό παράγοντα για την ποινή του κατηγορούμενου και εισηγούμαστε όπως γίνει σχετική πρόσθεση/ τροποποίηση στα άρθρα αυτά ή στο Άρθρο 16 – Αποκλεισμός υπεράσπισης.

¹ <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634038379-01611.pdf>

² <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634039295-01959.pdf>

³ Άρθρα 18(3), 26, 31, 56(2).

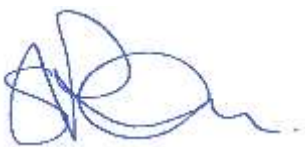
⁴ <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634042000-03277.pdf>

(γ) Τις θέσεις κάθε ενδιαφερόμενου αναφορικά με τις επιφυλάξεις που τέθηκαν από τη Δημοκρατία κατά την υπογραφή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εφαρμογή ορισμένων άρθρων της.

Καθεστώς διαμονής θυμάτων (Άρθρο 37)

Σύμφωνα με το άρθρο 59 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, τα θύματα των οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου δικαιούνται αυτόνομη άδεια παραμονής σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, ανεξάρτητα από τη διάρκεια του γάμου ή της σχέσης, και ανεξάρτητα από οποιαδήποτε διαδικασία απέλασης τους.

Ως εκ τούτου, θα πρέπει να γίνει ρητή αναφορά στο άρθρο 37 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021), στο δικαίωμα γυναικών θυμάτων βίας υπηκόους τρίτων χωρών που είναι σύζυγοι Κύπριων πολιτών σε άδεια παραμονής, σύμφωνα με το άρθρο 26(2)(γ) του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007 (7(I)/2007)⁵.

Σουσίνα Παύλου

Πρόεδρος Συμβουλευτικής Επιτροπής

Πρόληψης και Καταπολέμησης της Βίας στην Οικογένεια (ΣΕΠΚΒΟ)

---

⁵ Άρθρο 26 (2) (γ) - Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής από τα μέλη της οικογένειας σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου, του Νόμου του 2007 (7(I)/2007):

«26- (2) Το διαζύγιο ή η ακύρωση του γάμου, δε συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος διαμονής των μελών της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης, τα οποία δεν είναι υπήκοοι κράτους μέλους, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(γ) αν τούτο υπαγορεύεται από ιδιαίτερες δυσχερείς καταστάσεις, περιλαμβανομένης της περίπτωσης που το μέλος της οικογένειας κατέστη θύμα βίας στην οικογένεια όπως αυτό καθορίζεται στον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμο, ενόσω υφίστατο ο γάμος.»